

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresol-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Alex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada i Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Alex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Oscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Prats i Camps.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

Inèrcia trencada

Els resultats de la Coalició Compromís –integrada pel Bloc, Iniciativa del Poble Valencià i Els Verds–, que ha aconseguit sis valuosos representants a les Corts Valencianes, han sorprès més d'un perquè les enquestes li negaven tot –o especialment– els públics, l'ignoraven. La coneguda barrera del 5%, inventada al País Valencià per a impedir l'accés dels nacionalistes –abans UPV, ara Bloc– a les Corts Valencianes havia funcionat durant decenniis i havia projectat sobre ells un silenci aclaparador, que només podien vèncer parcialment amb la feina feta a l'àmbit municipal durant més de dues dècades.

Els sis diputats del Compromís i els cinc d'Esquerra Unida demostren que s'ha trencat la tendència que convertia el PSPV en el beneficiari únic del vot útil al País Valencià. La feina feta per Compromís i EUPV, unida als errors estratègics dels socialistes valencians i espanyols, han evitat un bipartidisme radical que fa quatre anys era una amenaça molt real.

S'obre ara una oportunitat històrica de trencar dues inèrcies que han caracteritzat la política valenciana d'aquests darrers anys. En primer lloc, la que barrava el pas a les formacions nacionalistes s'hauria d'acabar trencant definitivament –ara ha estat possible gràcies a la feina feta per Compromís a les Corts a l'última legislatura (a la qual va accedir gràcies a un pacte amb EUPV), però requereix constància i tenacitat. En segon lloc, l'esmentat fantasma del bipartidisme, que ja tenia un peu dins les Corts, ha marxat amb l'empobriment democràtic que duia implícit –i que hauria anorreat el país en una trista grisor de llarga durada.

No cal dir que hi ha una tercera tendència, el creixement sostingut del PP passe que passe al País Valencià, que no s'ha aturat –sinó que ha avançat si parlem de diputats. Però és significatiu que a la ciutat de València Rita Barberà haja perdut 25.000 vots i també hi hagen obtingut representació Compromís i EUPV.

Pot indicar que Compromís està en condicions d'obtenir també representació al Congrés espanyol, cosa que podria trencar un altre malefici que pesa sobre els candidats amb segell valencià. De valencians, n'hi ha haguts en governs del PSOE i en executius del PP, però mai no han exercit de veritables defensors d'una identitat nacional històrica.

Cal constatar que el pas endavant del Bloc ha arribat quan ha defensat decididament una coalició amb Iniciativa –una opció d'esquerra ecologista a l'estil d'Iniciativa per Catalunya– i no pas l'intent de conquerir el centre polític, que sembla definitivament ocupat pel PP i impermeable a la defensa de la cultura i la identitat pròpies.

Als nostres lectors

Els bons resultats de Compromís al País Valencià mereixien una portada i una anàlisi en profunditat del passat, present i futur de la seua tenacitat identitària –molts anys conservada en reservoris municipals amb esforç, criteri i paciència.

Però també hem volgut parlar d'un fenomen inesperat que s'ha entossudit a no desaparèixer després de les eleccions del 22 de maig: les acampades que començaren a la plaça madrilenya del Sol, i escampen pertot arreu consignes molt diverses –de vegades contradictòries, a voltes coherents–, també s'han instal·lat a Barcelona, València i Palma, amb graus diferents d'èxit, arrelament i constància. Mirem d'esbrinar on són i fins on volen arribar.

Alex Milian